καλῶς καὶ μεγάλας ἀφορμὰς ἐπιμελόμεθα νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ κινδύνους μεγάλους, καὶ νὰ μᾶς
φέρῃ ἀφθονίαν μεγάλη μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, μὲ ἄλλον ἀμνάριστον νὰ μᾶς σώσῃ, ὅπου νὰ δόξῃ:
μεταφορὰ τὰ ἴδια, καὶ μεῖς ἡ ἐκλεκτὴ στρατιὰ χρέος τῆς θεότητος, ἀλλὰ κάθε τοῦ ἑδῶ ἐπιστοφῶν,
διὰ νὰ ἀγαφεντεύῃ καὶ ἀπὸ τὰ ὑστέρημα, καὶ δυσβάστατα ἀρχιεραρχικὰ φορτήματα, νὰ ἐ:
λευθερωθῇ καὶ ἀπὸ τὰς λοιπὰς τυραννίας, καὶ συγχύσεις τῶν κοριφαρχόντων, διὰ τὸν ὁδόν
ἡ ἀδοφάσης μας θέλει ἡ αὐτὴ καὶ τέλεια, καὶ σταθερὰ, ὅτι διὰ θέλει τὸν δεχθῶμεν ποτέ, αὐτὸ καὶ ἡ θέλει
μεταχειρισθῇ ὅλας τὰς μηχανορρίας τὸν. τὸν ἐξορίσαμεν πλέον, ὁ ἀναιρεσιδικὸς φ τὸ θέλει
ἀπὸ τὸ σταυρωμένο τὸ δοίξιμον, καὶ ἀπὸ τὰ ἄφωνα τοῦς ἀρχιερεῖς τὸ σταυρόδιμα, καὶ ὅσοι
δὲν θέλουν φ ὅσα κανεὶς ἡμπορέσῃ νὰ μᾶς κάμῃ μάχες τῶν, διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς τῶν
πολὺ καὶ σταθερὰ τὸ δίκαιόν μας, καὶ τὴν ἐλευθερίαν μας ἀπὸ αὐτὸν τὸν
δολόφονον, καὶ κακόθεον τύραννον καὶ ὁποιονδήποτε τρόπον ἠμπορεσόμεν. Μὲ διὰ
ὅσον δικαιοῦ ἐπόνεσεν ἀπὸ τὴν ἐξαρχίαν ταύτην νὰ τὸν βιάσῃ νὰ ζητήσῃ μερικὸν αὐ:
τὸν χεῖρ / ἐπρῶτα καὶ μόνος φ μᾶς ἦλθεν ὑποψηφίος φ καὶ ἀρχή, ὅπου μᾶς ἔβγαλε τὴν βοήθειαν
καὶ ὅλα τὰ ἄλλα φοοδήματα μὲ τὰ θεοσεβίας, ὅλη βοηθόν ἔμαθε τὸν πλοσοφεσχ, διὰ
τὸν ἀποφασίσῃ μερικὸν ἴδιον μὲ χεῖρ, νὰ ζητήσῃ καὶ ὀλίγον αὐθεντικόν, καὶ ἐπρῶτα θέλω σᾶς νὰ:
μὴ συμπαθάσετε /, κατόπιν φ τὸ ἔξῆς ὅσοιος ἄλλος καὶ αὐτὸ ἔλθῃ, ὅπου ἔλθῃ νὰ σουνάξῃ, κα:
θὼς ἐσύναξεν αὐτός, μὲ τὸ νὰ μὴ ἔχῃ ἡ ἐξαρχία δύναμιν πλέον, νὰ δίδῃ βοηθείας
διόλου, καὶ νὰ πλησιάσῃ φοοδήματα μὲ τὰ θεοσεβίας ὑστερὸ πλέον. Διὰ τοῦτο σᾶς παρακα:
λῶ πάλιν, καὶ σταθερὰ καὶ ποιμενικὴ ἡμῶν μετάνοια νὰ μὴ σᾶς ἀπόδῃ καὶ τὰ σταθὲν καὶ ἡμῶν θέλη:
σον, κατὰ καὶ φ τὰς θεοσεβάστας ἀνάφορας, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ αὐτὸς νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν ἐξαρ:
χίαν ταύτην, ἐπρῶτα ὅλη ἡ ἐξαρχία κάθε πάντα ὑποδείξιν θεὸς αὐτὸν, καὶ δὲν ἤθελε βό:
σος νὰ τὸν δεχθῇ καὶ τὸ ἔξῆς διὰ κοριφαρχικὴν. Ταῦτα μὲ κόπον, καὶ δὲ σπουδάζομεν, καὶ θο:
σφθῇς αὐτὴς ὀλιγοχρονίας ἤτοι μὲ ἡμῶν φυλακτήριον διάβιόν. /1814 Ἰαν: 26: λαῦ:
Τῆς ὑμετέρας ἰφωλότης, ἐξαιρετοφιλοῦς ἡμῶν σταυροφόρος δῆλοι ὑποκλιτέλοι, καὶ θερό:
βαλα ὀλοφθέγγαλα, ὁ κὴς λαρίσσης λαός.

,, Εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, καὶ ὁσιώτατοι ἱερομόναχοι, ἡμερώτατοι θεοσεβεῖς, καὶ θεόφοβοι, καὶ χρι:
στοὶ ὀλόψυχοι χριστοῖ τῆς ἐξαρχίας λαρίσσης, ἐκεῖνα τὰ πρὸς ἡμῶν ἐγράφθη, καὶ σφρισό:
θηκα, χάρις φ ἡμῶν ἄπασι, καὶ φέσις ἀπὸ θεοῦ. Ἀγαπᾶ καὶ θεὸ σοφὸν διὰ ἔλυχε σφρίσα:
σις, μὲ τὰ ἀθίκα ὀλοφωφαντὴς φ τὸ νὰ γεμίσῃ θεὸς ὅμως, εὐδοκιμοῦντας καὶ ἀγγελικὸς
τὸ ἀρχιεραϊκὸν ἡμῶν φίλεον φ ὅλους, μὲ ὅλον τοῦτο ἀπὸ ἀρχὴς μάχες τῶν κόπου:
μεν ἀπὸ τὸ νὰ σᾶς κινδυνεύσῃ διὰ σᾶς, καὶ νὰ σᾶς μισηνοιάσῃ εἰς τὰς ἴδιας λυπε:
ρὰς, καὶ θεὸς ὅμως ἡμῶν εἰδοίξῃ, καὶ θεοχεφαδίσαντας ἐκείνας ὁποίας συνφαδιαὶ τὸν
ὀδόντων καὶ ὀλυχὴ κατάστασιν, καὶ φ τὸ κακὰ αὐτὸ θόσιν, καὶ σιδοκιμάσιν ἐφανερόθη, αὐτὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μόν, σὲ γεάφω τὸ ἀποφασίζοντα, ὅτι αὐτὸς ὁ μεδεσολίτης θὰ νὰ ἔλθῃς εἰς τὸ ἔργον ἀδύνατον
νὰ τὸν δεχθῇς πάντοτε τὴν ἀπόλυσίν σου ἀπὸ τὴν χρεία σου, ἀλλὰ τὴν ἀπόλυσίν σου, καὶ μαζῆ
μὲ ὅσα ἔχομεν καὶ βαστοῦν τὸ κόσμον, καὶ ὁ θεὸς σὲ φωτίσῃ θὰ νὰ κάμῃς τὸν πολέμο:
σον καλόγερον νὰ μανάρεσθε καθημερινῶς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ νὰ χαιρεσθῶμεν ὁλοψύχως τὴν ἐλευθε:
ρία μας, καὶ τὸ μεγάλον τὸ βασιλικόν μας νὰ μᾶς σκεπάσῃ τὸ ἅγιον τὸ δικαίον τὸ ἔργον. λοιπὸν
νὰ ὁμολογήσῃς τὸ σαλιαρχίν, ὁποῦ καὶ ἐγὼ τὸ ἐκρατοῦν τὸ σαλιαρχικό νὰ φύσῃς αὐτὰ ὅσα σὲ γρά:
φω, τὰ ὅσα μὲ ἀναφορεῖ τὸ τὰ σιγιλλιώδη καὶ οἱ ρωμαῖοι, ἐκεῖνον καὶ αὐτὸς μαζῆ νὰ τὸ
σταυροφορήσῃς καλά. καὶ ἐκεῖνος ὁ ὀρθοδόξος, καὶ νόμος τὸ ἀδελφό, ὅλη νὰ μᾶς μείνῃ
λόγια ἀλαζία, καὶ ἡσυχία ἀπὸ τὴν τὴν ἀρχίαν, ἐκεῖνος χωρὶς νὰ σεβασθῇ καμμίαν ἀνομίαν
νὰ ἀδικήσῃ διὰ νὰ λάβῃς μὲ ἐλπίδα αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, καὶ αὐτὸ νὰ τὸ ἐλπίζω καὶ μὲ ἀλήθει:
αν, ὅτι τὸ σεβάσμα εἶναι ἀπὸ τὸν μεγάλον τὸν πάπαν, καὶ ἀφ' τὸ ἐκεῖ ἔλθῃ σὲ
καμμίαν ἀπορίαν, ἠμπορεῖ νὰ συνεφέρῃ καὶ ἄλλα χρεία πολλά. διὰ τοῦτο σὲ λέγω ἕνα
λογῖνον ὄργανον σπανιόλιν, καὶ νὰ ἀδικήσῃ διὰ μεδεσολίτα καὶ ἀπὸ τὴν ἐκεῖ πόλιν ὁ ἄνθρωπος
ὅσον ἠμπορεῖ νὰ τὸν κάμῃς, διὰ τὴν τὸν φρέγατα καὶ βάρκα, σπορόν καὶ μεγρικόν, ἢ:
γουν ἕνα ἄλλον καὶ τὴν δυσχίαν, καὶ νὰ ἐλέγαμε τὸ βέβαιον, καὶ ποβερνοῦν καὶ τὸν σπρίσαν
νὰ φύσῃ ἕνα τόσον τὸν ἀρχιεκέων. διὰ νὰ σταθῇ ὁ σαλιαρχίς, καὶ τὸ ἐκρατοῦν σὲ ἐμὲ τὸν τὸ
τὸ κάμνω ἀπὸ πάντα χαλεῖ, ἢ ἀπόλυσιν, σκέψε διὰ μίαν πόλιν δυσχίαν, καὶ ἀνάσεν:
σιν τὸν ρωμαῖον ὁλοψύχως τὸν τὸν, καὶ τὸν λοιπόν, δὲν θέλω μὲ ὄνομα σόν
νὰ κάμνῃς, σκέψε ὅσον θέλεις, ἐπειδὴ καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι τὸ ἔχουν σὲ δὲν ἀνάπαλιν τὸ
μας, ἐκεῖνα τὸ ἀπίστιν. αὐτὸ ὅμως καὶ τὸ τὸ δεχθῇς, καὶ θέλεις νὰ ἔχῃς πάντοτε ἐ:
σὲ αὐτό, ἀλλὰ κάμνω καὶ αὐτό, λιάτι ὁ αὐτὸς αὐτὸς νὰ ἦτον φεύγει, ὄλιμος, καὶ λαθρός, καὶ
ὄχι καθὼς ὁ τῶν μεδεσολίτης. νὰ ἔχῃς ἀπόμα σὲ τὸν τὸ δὲν ἔχῃ νὰ τὸ χάσῃ πάντοτε
σκέψε, ὅλη ἀπὸ τὴν ἡσυχίαν ἀλλαγὴν διαφόρων μεδεσολίτων ἐμπόρων ἐκεῖνον καὶ τὸν χρέος καὶ
ἡ ἀρχία ὅλη κοινῶς, καὶ ἔχει χωρίσει οἱ ρωμαῖοι, καὶ τὸν δὲν ἔχει τὸν ἀπάνω νὰ τὸν κάμῃς.
ἐγὼ ἀπὸ αὐτὸ καὶ τὸ πανονικό ἔχει νὰ τὸ σταθῇ καθὼς καὶ σὲ ἐμὲ τὸν καὶ σὲ ἐμὲ τὸν χρέος καὶ
ὄχι καὶ τὸ ἐκεῖνο ὅσον δίχαν τὸν ἀνάμεσόν σὲ σὲ τὸν ἔχει χρέος, ὅλη ὄχι μόνον αὐτό,
σκέψε καὶ ἄλλα σοφά ἐκεῖνα, καὶ ἐκεῖνα ἔχει νὰ σταθῇ ἀπὸ τὸν πόρον μὲ τὸν βοήθε
σῃ τὸν, τὸν σὲ τὴν λαμπρότητα ἡμέρας τὸν κοσμοθέτη, καὶ σολυχρόνιος ἐκεῖνος μὲ
δῆμας. Περιστόκεον σὲ τὸν τὸν ἐγὼ, ὅλας βέβαιος σὲ τὴν Παφοφίνα διὰ τὴν ἐκεῖ μαζῆ
αὐτὴ ἡ ὕστερος. καὶ ἀπόμεν ὑγίαν καὶ ἡσυχῶς. Ὁ Βασιλεὺς Πεῦκος. /1814: Ἰαν: 21: Τρίτον:—

Τὴν ὑμετέραν ἐκφωνήσιν, καὶ σεβασμιωτάτην πατριάρχην σὺν τῇ περιαυτῇ ἱερᾷ
συνόδῳ τῶν σαλιεριωτῶν γραμμάτων δεξάμενος, ἐκ σπουδῆς ἀνε:
γνώσθη χάρας ἐπλήσθη παλαιοπάτορος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

[illegible]

„ Δοξαζόντες αὐτὸν τὴν ἀβύσσους δύναμιν αὐτοῦ, τὸν θησαυρὸν, τὸν πανάγιον, καὶ ἀπεριόριστον
πλοῦτον τῶν θείων αὐτοῦ δωρεῶν καὶ αὐτὴν θεῖον καὶ ἀθάνατον σωτῆρα θεόν τε καὶ ἀνθρώπων
μὲν τὸν πλάσαντα. Διὰ τῆς θείας ἡμῶν βασιλείας ἀπαρχὴν τὴν θεοπρεπῆ καὶ ἁγίαν ταύτην
ποιούμεθα καὶ αὐθις θεοῖς καὶ κοινὸν ἡμῶν μισθὸν καὶ ὑπόθεσιν τῆς κυριαρχίας, ὃ:
τι ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ἐν τοῖς ἄνω διὰ τὴν κυριακὴν σοφίαν καὶ ἀγάπην τὴν κοινὴν ἡμῶν
μετὰ θεὸς ἀποστολικὴν τῶν, ὅσα εἴρηται, καὶ ἀνέρχεται καθ' ἡμῶν, ἡμῖν δὲν δὲ
εἴφεται καὶ γνωστοποιούμεθα σοφίας τὰ βάθη, καὶ τὰς ἀκαταλήπτους, διὰ τὰ σέβωμεν εἰ:
λικρινῶς, καὶ τὰ εὐπρεπῶς ἀποδεχώμεθα ἀπόβασις πανοικεσίας τοῦ, αὐτὸς ὅμως, ἐν ᾧ ἡμῖν ὁμοῦ πα:
νοικοφορούμενος, εἶναι καὶ ἀπὸ βρόνεσι σοφοῖς δανείσαι τῆς σοφίας, ἐκχυθῆς
φῶς τὰ αὐτοῦ διαφορὰ πανόρθωσις τὸ ἀδιάκριτον τῆς ποιμένος ἡμῶν μέν, καὶ σέβεσι θεόσω:
σον εἰνάστον αὐτῆς, ἀρχὴ τὰ μὴ σωσθῆς σεσοφρόκεον, ἐκκλησίας μας καὶ ὑπηρέτρο:
σωνυμία σοφῶν φερμανία διὰ τὸν εἶναι, καὶ ἄλλον οἰκονόμον, τὰ ὅσοι καὶ θεοῖς τὰ σφρ:
ρονοδῶσον φῶς τὸν μυχηρὸν ἐφῶς τὸν ὅσοιον ἥλιον χίλιον / φῆχεν ἐρμηνεύος τῆς αὐτῆς τὰ
σφρον φῶς τὰ σωματικὰ ὅσοιον ἔφθειραν, ὡς καλόν. ὥστε βλέποντες εἰ τὸν ἥλιον φο:
μεόν πάντα ἐβιαόθημεν ὅλοι, τὰ ἐμφόνωμεν τὰ ἐργαστέρια μας, καὶ τὰ φείξωμεν σεβ'
κὸν πεῖνα, καὶ θεοῖς τῆς σοφοχεονίας αὐθαίλας μας, διὰ τὰ σέρωμεν εἴφεφ. μετὰ δὲ
τὰ ἐξοείαν ἀπάντων βλέποντες αὐτὸς τὰ γεάβῃ θεοῖς τὸ ἐδῶ αὐτῆς φοβερόμενοι αὐ:
τοῦ καὶ διὰ αἴτης σωμῆ ἀσ' ἡμῶν, σωεκφωνίας εἰ τὸ αὐτῷ τὰ σωνάξῃ καὶ
ὅλα τὰ φοβερὰ ἀσαεμφῶνα ὡς τὸ θεόκεον. ὀδὲ ὁποσοῖς τὸν σεβῆς ἐξο:
εἰας τῶν θεῶν, ὅσον καὶ θεοῖς φοβερόμενοι τῶν ὑψέων, ἕνας τὰ καταφοβίῃ τὸν κό:
σμον, διὰ τὰ κατὰ βῇ τὰ κάμῃς σαμῆν τὰ καὶ τὰ θαυμάσῃ τὰ, καὶ τὰς μεγάλας τῆς σφρ:
ονοῦς. Τόσον εἰδυνήθημεν μὲ τὰς βοαὶ τὰς ἡμῶν αὐταφοείας τὰ δώσωμεν τῆς κοινῆς ἡμῶν
μετὰ, διὰ τὰ καταλάβῃ τὰς δυσυχίας, καὶ τὰ σφεάσουν μας, ὥστε αὐτὸς μὲ μεγεμ:
μένα συνδεμένα αὐτὸν τὸν ἥλιον φῶς τὰ αὐτὸς, καὶ ὑποφωτεμένα ἐδῶ ἀπὸ σπεωμένας
ὑποφεφάς, καὶ τὸ λυχνάρι, καὶ μὲ ἄλλα σοφὰ λαμπρόμενα ἐδυνηφοφόρῃ, καὶ ἀρχι:
σε τὰ μὲς ὑφανῆς σκηνεόκεον, ἡμῖν δὲ μὲ διαφόρῃς μαρτυρίας, ὅτι ὑποκάρδιοι καὶ
φῶς τὸν σοφὰ σοφίματα, ἐνδομυόθημεν ἡσυχῆς μὲ ἡμῖν μὲ τὸ ἀλίκῃ σαλιόῃ, καὶ ἐν ᾧ ἐθεορή:
σαμεν κεφμένον ἀποφαγμὲ τῶν δίκων μας, βλέποντες καθ' ἡμέραν τὰς σοιναὶς σφο:
δεοτέρας. μάλιστα δὲ καὶ αὐτὰς τὰς ἡμέρας οἱ ἐδῶ αὐτοῖς ἐδιάβασαν καὶ μέσος / ἐφ:
σεοθεν μόνον φῶς τῆς ἡμέρας / εἰς θεόκεον ἀποκαλυφθὲν γεάμμα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας,
ὁ ὅσοιον ἐγεάφεν, ὅλη ἐξῆς σοφὰ πολλὰ σὰς σαρεγγράφεμεν καὶ ἐλθεῖν εἰς ἐδῶ διὰ νὰ:
σοφοφθῶσι καὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπας, καὶ μάθῃ τὸν τὰ διὰ ἐφάνης, συμπεριεφέρομεν, ὅλη
δύο ἡμέρες μόνον ἐμπεριεπάτησαν φῶς αὐτὸν τὸν ὅσοιον, καὶ ὡς καλόθεοι, καὶ χάρῃν διὰ ἐξ:

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πόδεξις δημοσίαν. μεγάλην δὲ λέγω, σεβασμιώτατοι ἄρχοντες, καὶ σεβαστὸν δὲ
νομίζομεν, ὅταν δυνάμεθα τὸν τῆς ἄλλης ἐπαρχίας, μάλιστα καὶ γειτονιαζούσας, αὐτόθεν τὰς
ἔχοντας ἤδη τὸν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς θρόνον, καὶ χαίρειν καὶ χώρας δι' ἐπιστολῶν καὶ ἀποστόλων
καὶ δοσίλογα, καθὼς ἐποίει τὸ Ἰκόνιον, καὶ ἔστιν ἡ Ἀδριανούπολις, ἐπιθυμοῦν ἐξάπαντος τὸ
παύσασθαι. διὸ ὅλα σχεδὸν τὰ συμβαίνοντα τῶν ὀρθοδόξων δι' ἐπιδεξίαν δὲ τῶν Πα-
τριαρχῶν, καὶ δικῶν ἱερῶν, καὶ ἱερέων, ὅστις σπουδάζει ὅλοι ἐπὶ αὐτὸν τὸν ἀρχιε-
πισκόπον τὸν παύσασθαι τῆς ἐπιπλοκῆς μας, ὁμοῦ καὶ τὸν τῆς ἄλλης ἐπαρχίας διὰ τὴν ἀνάγκην,
μεγάλην, καθὼς καὶ μεγάλοι οἶδοι τοῦ τῆς μεσότητος, αὐτῶν δὲ Μάρτυρες οἱ συνομαίμοι
σοφοὶ μὲ δοσμὸν τὸν, οἱ φιλόσοφοι σοφοὶ μὲ φιλέλληνες, συμπαθοῦν-
τες διὰ τὰς πατρικὰς σκέψεις, καὶ δυσχίας. ἀλλὰ ἐμεῖς μὲ ὅλον ὅτι ἐδείξαμεν ἐξαφτῶς
μεγάλην φιλοτιμίαν διὰ ὅλα τὰ θορύβματα, καὶ δικαίαν ὑπομονὴν διὰ ὅλας τὰς σκαν-
δαλιάς, αὐτὸς φαίνεται ὅλον ἐπιθέλει νὰ μεταβῇ εἰς ἀναγκαῖον θέλημα τὸ θεόσταλ-
τον, ἀλλὰ ἐμεῖς εἰς ἐμεῖς εἰρήνην ἀφεσιόν αὐτὸν, αὐτὰς συνεφωνήθη νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν
τόπον μὲ συγχύσεις, καὶ δικαιοκρίσεις, καθὼς μετὰ τὸ ἐπιστρέψαν ὅλοι, ὅτι τὸν πολλὰς
ἐπιστολὴ σοῦ σοῦ καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν, καὶ εἰς τὴν Πόλιν, αὐτὰς αὐτόνομος τὸν σεβασμο-
τάτων μεγάλων, ἄρτι ἔφεσος, καὶ ἄρτι Ἀκύρων (εἰς ὁποῖος πολλὰς ἔτους σιρίσκοντας ἀπ-
θεωσοι εἰς τὰ αὐτὰ νὰ κινθυμοῦνται), καὶ καθὼς δὲν ἐδείχνοντο τὸ μέλι τὸ καθὼς καὶ τὰ σοφὰ
πάντα ἐπαρξιοτάτου αὐτὸ συνοδικὸ, καὶ αὐτὴ ἐστὶ τὰ διαφορετικὰ ἐπιφάνεια τῶν χριστι-
διάδων. Δι' αὐτὰ λοιπὸν, καὶ ἄλλα σπουδαῖα μὲ πολλὴν γνώμην, καὶ ἐ-
πόθεσον ὅλης τῆς ἐπαρχίας, ὁμοῦ καὶ τὸν αἰτῆσε σαχιόδον, καὶ δὲ διαφορὰ, καὶ δοξολογε-
νὸ βαστῶμας αὐτὸν δὲν δεῖξον δεχθῶμεν εἰς τὸ ἐξῆς διὰ πνευματικὴν μας, μὴ ἔχε τὸν
σφόδρα καὶ μὲ τὰς δεῖνας τὸ βιαστικὰ, καὶ αὐτὸ ἂς ἴδῃ ὁ θεὸς σωστὰ δὲ ἀληθεφανεῖς, ἐ-
σφοδὴ φανερὸ ὅλον, ὅτι μὲ τὰς ἐξαιρέτους μὲ τὰς τόσας ἀφορμὰς, καὶ μὲ τὰς ἀποφάσεις διαφο-
ρετὰς, αὐτὸ ὅσοι μὲ τὰς πάντα καὶ θεωρήσαμεν καὶ ἄλλα ἐπιπόλαιον χρέος, καθὼς ἡ
πανία δὲ ἔχει ἐμφρονεῖς, καὶ σαλεύομεν νὰ ἐν φύσαμε δίκαιοι. Μὲ ἐσφοδὴ ἡ σφρίσας
ἤθελεν, ὅτι εἰς ὀλίγον διάστημα καὶ δὲ καὶ μὲ ἄλλαις σοφῶν ἀρχιεπίσκοπον αὐτῆς τῆς ἐπαρ-
χίας, καὶ δὲν μὲ ἔμεν σχεδὸν δύναμις, διὰ νὰ σπουδάσωμεν βοήθειας, καὶ ἀριθμὸν σπο-
δῶν, καὶ ἡδίστα, καθὼς ἀναγκαῖον εἰς ὅλα χρέος εἶναι αὐτὴ ἡ ἐπαρχία ἀπὸ βόρας
χριστιάδας σφόδρα μόνον εἰς τὴν ἀρχιεπῆ, διὰ τὸ ἄλλο σφόδρα ἀναγκαῖον καὶ μὲ τὰς βορινὰς πατ-
ριάρχας μας αὐτὸν δὲν δεῖξον δεχθῶμεν εἰς τὸ ἐξῆς διὰ πατριάρχην μας, μὴ ἔχε τὸν
σφόδρα καὶ μὲ τὰς δεῖνας τὸ βιαστικὰ, καὶ αὐτὸ ἂς ἴδῃ ὁ θεὸς σωστὰ δὲ ἀληθεφανεῖς, ἐ-
σφοδὴ φανερὸ ὅλον, ὅτι μὲ τὰς ἐξαιρέτους μὲ τὰς τόσας ἀφορμὰς, καὶ μὲ τὰς ἀποφάσεις διαφο-
ρετὰς, αὐτὸ ὅσοι μὲ τὰς πάντα καὶ θεωρήσαμεν καὶ ἄλλα ἐπιπόλαιον χρέος, καθὼς ἡ πα-
νία δὲ ἔχει ἐμφρονεῖς, καὶ σαλεύομεν νὰ ἐν φύσαμε δίκαιοι. Μὲ ἐσφοδὴ ἡ σφρίσας
ἤθελεν, ὅτι εἰς ὀλίγον διάστημα καὶ δὲ καὶ μὲ ἄλλαις σοφῶν ἀρχιεπίσκοπον αὐτῆς τῆς ἐπαρ-
χίας, καὶ δὲν μὲ ἔμεν σχεδὸν δύναμις, διὰ νὰ σπουδάσωμεν βοήθειας, καὶ ἀριθμὸν σπο-
δῶν, καὶ ἡδίστα, καθὼς ἀναγκαῖον